1962 ఎస్ సీ ర్ (3) 88

పరేష్ చంద్ర చటర్జీ

వర్సెస్

అస్సాం రాష్ట్రం మరియు మరొకటి

(సుబ్బారావు, కె.గజేంద్రగడ్కర్, పి.బి.హిదయతుల్లా, ఎం.షా, జె.సి.దయాళ్, రఘుబర్)

భూమి-తేయాకు ఎస్టేట్ భూమి అభ్యర్థన-రాష్ట్ర శాసనం-నష్టపరిహారం చెల్లింపునకు నిబంధనలు కల్పించిన రాజ్యాంగం-అస్సాం భూమి (రిక్వెస్ట్ అండ్ అక్విజిషన్) చట్టం, 1948 (అస్సాం 25 ఆఫ్ 1948) 3,6,7,8-టీ చట్టం, 1953 (29 ఆఫ్ 1953) 2,10,15-భారత రాజ్యాంగం, కళలు 3. 31 (2), 372, 7, జాబితా 1, ఎంట్రీ 52-భూసేకరణ చట్టం, 1894 (1894లో 1), 23, 24, 25.

పిటిషనర్ టీ ఎస్టేట్ నుంచి కొన్ని భూములను అస్సాం ల్యాండ్ (రిక్వెస్ట్ అండ్ అక్విజిషన్) యాక్ట్ 1948 ప్రకారం ప్రభుత్వం కోరింది. పిటిషనర్ ఈ చట్టం యొక్క రాజ్యాంగబద్ధతను క్షేత్రస్థాయిలో సవాలు చేశారు- తేయాకు తోటలను కోరడం మరియు స్వాధీనం చేసుకోవడానికి ఇది రాష్ట్ర శాసనసభకు విరుద్ధంగా ఉందని, తేయాకు పరిశ్రమ పార్లమెంటు ప్రత్యేక చట్టానికి సంబంధించిన విషయం అని, ఇది రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 31 (2) ను ఉల్లంఘించిందని, ఎందుకంటే ఇది కోరిన ఆస్తులకు నష్టపరిహారం చెల్లించడానికి అవకాశం కల్పించలేదని లేదా సూత్రాలు మరియు నష్టపరిహారాన్ని సూచించే విధానాన్ని పేర్కొనలేదని పిటిషనర్ పేర్కొన్నారు. అనేది నిర్ణయించాలి.

ఈ చట్టం అస్సాం శాసనసభకు వ్యతిరేకం కాదని, అది చెల్లుబాటు అవుతుందని పేర్కొంది. ఈ చట్టం 1948 లో తయారు చేయబడినప్పుడు చెల్లుబాటు అవుతుంది మరియు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 372 ప్రకారం, రాజ్యాంగం ప్రారంభమైన తరువాత సమర్థవంతమైన శాసనసభచే మార్చబడే, రద్దు చేయబడే లేదా సవరించబడే వరకు అమలులో ఉంటుంది. ఈ చట్టం సారాంశంలో ప్రజాప్రయోజనాల దృష్ట్యా భూములను కోరడం లేదా స్వాధీనం చేసుకోవడానికి మాత్రమే వీలు కల్పించింది; దీనికి తేయాకు పరిశ్రమతో సంబంధం లేదు. ప్రధానంగా తేయాకు

పరిశ్రమ అభివృద్ధికి సంబంధించిన, భూసేకరణకు సంబంధం లేని పార్లమెంటు చేసిన టీ చట్టం 1953 అస్సాం చట్టాన్ని ఏ విధంగానూ మార్చలేదు, రద్దు చేయలేదు లేదా సవరించలేదు. అస్సాం చట్టం రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 31(2)ను ఉల్లంఘించలేదు. అంగీకరించిన 7వ పేజీలోని 2వ పేజీ నష్టపరిహారం చెల్లించడానికి చట్టంలో నిబంధనలు ఉన్నాయని, ఒకవేళ కోర్టుకు రిఫరెన్స్ ఇవ్వడానికి అసమ్మతి వ్యక్తమైతే 1894 భూసేకరణ చట్టంలోని నిబంధనలు వర్తిస్తాయని పేర్కొన్నారు. 1894 భూసేకరణ చట్టంలో భూమిని కోరేందుకు వీలు లేకపోయినప్పటికీ భూసేకరణకు నష్టపరిహారం చెల్లించడానికి సంబంధించిన నిబంధనలను తగిన మార్పుల తర్వాత భూసేకరణకు వర్తింపజేయవచ్చు. 89 తీర్పు:

ఒరిజినల్ జూరీస్డిక్షన్సరిది: 1960 నాటి పిటిషన్ల సంఖ్యలు 236 మరియు 237. ప్రాథమిక హక్కుల అమలు కోసం భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 32 ప్రకారం పిటిషన్లు.

పిటిషనర్ తరఫున ***కేబీబాగ్చి, ఆర్ సీ దత్తా*** వాదనలు వినిపించారు.

ప్రతివాదులకు ***ఎ.వి.విశ్వనాథ శాస్త్రి, నౌనిత్ లాల్***వాదనలు వినిపించారు.

1961. ఆగష్టు 9. కోర్టు తీర్పును వెలువరించినది ***సుబ్బారావు, జె.***-

అస్సాం రాష్ట్రంలోని కచార్ జిల్లాలోని ఉదర్బండ్ గ్రామంలో ఉర్రునాబండ్ టీ ఎస్టేట్ అనే టీ ఎస్టేట్ ఉంది. టీ ఎస్టేట్ విస్తీర్ణం సుమారు 2682 ఎకరాలు. ఈ భూమిలో 553.73 ఎకరాలు తేయాకుసాగులో ఉండగా, మిగిలిన భూమిని తేయాకు పరిశ్రమ (సంబంధిత పరిశ్రమకు సంబంధించిన అవసరాలకు) వినియోగిస్తున్నట్లు పిటిషనర్ పేర్కొన్నారు. ప్రతివాదులు ఈ వాస్తవాన్ని అంగీకరించరు మరియు మిగిలిన ప్రాంతం నిరుపయోగంగా ఉందని కౌంటర్లలో పేర్కొన్నారు. డిసెంబర్ 4, 1959 న, సిల్చార్ లోని కచార్ డిప్యూటీ కమిషనర్, ప్రతివాది నెం.2, సదరు టీ ఎస్టేట్స్ యొక్క 183 బిఘాల భూమిని కోరుతూ నోటిఫికేషన్ జారీ చేశారు మరియు 1959 డిసెంబర్ 5 నాటి మరొక నోటిఫికేషన్ ద్వారా, అతను ఆ టీ ఎస్టేట్ యొక్క 149 బిఘాలు19 కోటాలు మరియు 11 చటాక్ ల భూమిని కోరాడు. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 32 కింద పిటిషనర్ ఈ ఆదేశాలను అమలు చేయకుండా ప్రతివాదులను ఆదేశిస్తూ రిట్లను జారీ చేయాలని కోరుతూ రెండు పిటిషన్లు దాఖలు చేశారు.

పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది మా ముందు రెండు వాదనలు లేవనెత్తారు, అవి: (1) తేయాకు పరిశ్రమ అనేది రాజ్యాంగంలోని ఏడవ షెడ్యూలులోని ఎంట్రీ 52, జాబితా 1 కింద పార్లమెంటు ప్రత్యేక చట్టం చేయాల్సిన అంశం, అందువల్ల, అస్సాం భూమి (రిక్వెస్ట్ అండ్ అక్విజిషన్), చట్టం 1948, ఇకపై చట్టం అని పిలువబడుతుంది).

90

తేయాకు తోట లేదా భూములను కోరడం మరియు స్వాధీనం చేసుకోవడానికి వీలు కల్పించేంతవరకు, అది రాష్ట్ర శాసనసభను అతిక్రమిస్తుంది; (2) రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 31(2)ను ఉల్లంఘించినందున ఈ చట్టం రాజ్యాంగపరంగా చెల్లదు. కోరిన ఆస్తికి నష్టపరిహారం చెల్లించడానికి వీలు కల్పించదు లేదా నష్టపరిహారాన్ని నిర్ణయించే సూత్రాలను పేర్కొనదు.

మొదటి వాదనను అభినందించడానికి, కొన్ని వాస్తవాలను పేర్కొనడం అవసరం. అస్సాం భూమి, (రిక్వెస్ట్ అండ్ అక్విజిషన్) చట్టం, 1948 ను అస్సాం శాసనసభ ఆమోదించింది మరియు దీనికి 1948 నవంబర్ 14 న గవర్నర్ ఆమోదం లభించింది. ఇది రాజ్యాంగ పూర్వ చట్టం, బహుశా భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935 యొక్క ఏడవ షెడ్యూల్ లోని ఎంట్రీ 9, జాబితా 2 కింద చేయబడింది, ఇది "తప్పనిసరిగా భూమి సేకరణ"కు సంబంధించినది. ఆరోపం. 34, ఈ చట్టంలోని ఏడవ షెడ్యూలులోని జాబితా 1 "ఫెడరల్ నియంత్రణలో అభివృద్ధి ప్రజాప్రయోజనాల దృష్ట్యా ఫెడరల్ చట్టం ద్వారా ప్రయోజనకరమైనదిగా ప్రకటించబడిన పరిశ్రమల అభివృద్ధి". తేయాకు పరిశ్రమ అభివృద్ధి ప్రజాప్రయోజనాల దృష్ట్యా సముచితమని ప్రకటించే ఫెడరల్ చట్టం ఏదీ లేదని పేర్కొనలేదు. 7వ పేజీలోని 3వ పేజీ అస్సాం శాసనసభలో ఈ చట్టాన్ని ఆమోదించిన సమయంలో, పరిశ్రమల అభివృద్ధికి సంబంధించిన ప్రవేశం తేయాకు ఎస్టేట్ లో భాగమైన భూమిని స్వాధీనం చేసుకోవడాన్ని మరియు కోరడాన్ని నిరోధించడానికి చట్టాన్ని కవర్ చేస్తుందనే భావనతో కూడా, తేయాకు పరిశ్రమ అభివృద్ధి ప్రజలలో అవసరమని ప్రకటించే ఫెడరల్ చట్టం లేదు. ఫలితంగా చట్టం చేసిన సమయంలో రాజ్యాంగబద్ధంగా చెల్లుబాటు అవుతుంది. అలాగైతే రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 372 ప్రకారం రాజ్యాంగం ప్రారంభమైన తర్వాత సమర్థులైన శాసనసభ లేదా ఇతర సమర్థ అథారిటీ ద్వారా మార్చడం, రద్దు చేయడం లేదా సవరించడం వరకు ఈ చట్టం

అమల్లో ఉంటుంది. 1953 నాటి టీ చట్టం కేంద్ర చట్టం, ఇది 1953 మే 28 న నివాసి ఆమోదం పొందింది.

91

ఏడో అధ్యాయంలోని ఎంట్రీ 52, లిస్ట్ 1లో పేర్కొన్న అంశాలకు సంబంధించి చట్టాలు చేసే అధికారాన్ని ఉపయోగించి పార్లమెంటు ఈ బిల్లును ఆమోదించింది-,. రాజ్యాంగంలోని షెడ్యూలు.. ఎంట్రీ 52. "పరిశ్రమలు, వాటి నియంత్రణను పార్లమెంటు ద్వారా పార్లమెంటు ప్రకటిస్తుంది, law.to ప్రజాప్రయోజనాల దృష్ట్యా ప్రయోజనకరంగా ఉంటుంది". టీ చట్టంలోని సెక్షన్ 2 నిర్దిష్ట పదాల్లో టీ పరిశ్రమను యూనియన్ తన ఆధీనంలోకి తీసుకోవడం ప్రజాప్రయోజనాల దృష్ట్యా సముచితమని ప్రకటిస్తుంది. కాబట్టి, ఈ చట్టాన్ని రాష్ట్ర శాసనసభ ఆమోదించిన సమయంలో దానిని రూపొందించే రాజ్యాంగపరమైన అధికారం ఉందా అనేది ప్రశ్న కాదు- అది ఆమోదించబడిన సమయంలో దాని సామర్థ్యం గురించి ఎటువంటి సందేహం లేదు- కానీ టీ చట్టం ఆమోదం పొందిన కారణంగా, ఈ చట్టం ఆర్టికల్ 372 యొక్క అర్థంలో మార్పు చేయబడిందా, రద్దు చేయబడిందా లేదా సవరించబడిందా అనేది ప్రశ్న. రాజ్యాంగం ప్రకారం.. ఇది రెండు చట్టాల పరిధిని పరిగణనలోకి తీసుకోవడానికి దారితీస్తుంది.

మొదట ఈ చట్టాన్ని తీసుకుంటే, కొన్ని అవసరాల కోసం స్థలాలు మరియు భూమిని త్వరితగతిన సేకరించడానికి వీలు కల్పించడానికి ఇది ఆమోదించబడిందని పీఠిక చూపిస్తుంది. కమ్యూనిటీ జీవితానికి అవసరమైన సరఫరాలు మరియు సేవలను నిర్వహించడానికి లేదా వసతి, రవాణా, కమ్యూనికేషన్, నీటిపారుదల లేదా మురుగు నీటి పారుదల కోసం సరైన సౌకర్యాలను అందించడానికి ఏదైనా భూమిని కోరే అధికారాన్ని సెక్షన్ 3 ప్రావిన్షియల్ ప్రభుత్వానికి ఇస్తుంది. సెక్షన్ 4 ప్రకారం ప్రభుత్వం కోరిన భూమిని పొందడానికి వీలు కలుగుతుంది. సెక్షన్ 6 ప్రకారం భూమిని రిక్వెస్ట్ నుంచి విడుదల చేయాలి. సెక్షన్ 7, 8 ప్రకారం భూసేకరణ, అభ్యర్థనలకు పరిహారం చెల్లించే విధానాన్ని నిర్దేశించారు. ఈ చట్టం సారాంశంలో ప్రజాప్రయోజనాల దృష్ట్యా భూములను కోరడం లేదా స్వాధీనం చేసుకోవడానికి మాత్రమే వీలు

కల్పిస్తుంది. దీనికి తేయాకు పరిశ్రమతో సంబంధం లేదు, ఆ మాటకొస్తే ఏ పరిశ్రమతోనూ సంబంధం లేదు.

టీ చట్టం పూర్తిగా వేరే ప్రయోజనం కోసం రూపొందించబడింది. ఈ చట్టంలో ఇవ్వబడిన సుదీర్ఘ శీర్షిక, నియంత్రణతో సహా తేయాకు పరిశ్రమ యొక్క యూనియన్ యొక్క నియంత్రణను అందించడానికి ఇది "" రూపొందించబడిందని చూపిస్తుంది,

92

ఇప్పుడు అమలులో ఉన్న అంతర్జాతీయ ఒప్పందానికి అనుగుణంగా, భారతదేశంలో టీ సాగు మరియు ఎగుమతి చేయడానికి మరియు ఆ ప్రయోజనం కోసం ఒక టీ బోర్డును ఏర్పాటు చేయడం మరియు భారతదేశం నుండి ఎగుమతి చేసే తేయాకుపై కస్టమ్స్ సుంకం విధించడం" అధ్యాయం 2 టీ బోర్డు స్థాపన మరియు ఏర్పాటును అందిస్తుంది మరియు అందులో 10 దాని విధులు మరియు విధులను వివరిస్తుంది; దీని విధులు ప్రధానంగా తేయాకు పరిశ్రమ అభివృద్ధిని ప్రోత్సహించడానికి, టీ సాగు యొక్క ఉత్పత్తి మరియు విస్తీర్ణాన్ని నియంత్రించడానికి, దాని నాణ్యతను మెరుగుపరచడానికి మరియు తేయాకులో అంతర్గత మరియు బాహ్య వాణిజ్యాన్ని నియంత్రించడానికి ఉద్దేశించబడ్డాయి. మూడవ అధ్యాయం తేయాకు సాగు పొడిగింపుపై నియంత్రణ పద్ధతిని మరియు తేయాకు మరియు తేయాకు విత్తనాల ఎగుమతిపై నియంత్రణను అధ్యాయం 4 సూచిస్తుంది. చాప్టర్ 5 ఫైనాన్స్, అకౌంట్స్ పేజ్ 4 ఆఫ్ 7 మరియు ఆడిట్ గురించి వివరిస్తుంది. ఆరవ అధ్యాయం టీ లేదా టీ వ్యర్థాల ధర మరియు పంపిణీని నియంత్రించే కేంద్ర ప్రభుత్వానికి ఉన్న అధికారాన్ని నియంత్రిస్తుంది. ఏడవ అధ్యాయంలో బ్రోకర్లు, తేయాకుతయారీదారులకు లైసెన్సులు ఇవ్వడం, తనిఖీ చేసే అధికారం, చట్టం సృష్టించిన కొన్ని నేరాలకు జరిమానాలు వంటి ఇతర విషయాలను పొందుపరిచారు. అందువల్ల, టీ చట్టం ప్రధానంగా తేయాకు పరిశ్రమ అభివృద్ధికి సంబంధించినది, మరియు ఈ భూములు తేయాకు ఎస్టేట్లో కొంత భాగం నుండి లేదా తేయాకు పరిశ్రమకు సంబంధించిన ప్రయోజనాల కోసం ఉపయోగించినప్పటికీ, భూముల అభ్యర్థన లేదా సేకరణతో దీనికి ఎటువంటి సంబంధం లేదని స్పష్టమవుతోంది. వాస్తవానికి టీ చట్టంలోని సెక్షన్ 15(1)(బి) ప్రకారం తేయాకు సాగు చేసిన

భూమిలో కొంత భాగాన్ని 1894 భూసేకరణ చట్టం (యాక్ట్ 1 ఆఫ్ 1894) నిబంధనల ప్రకారం లేదా ప్రస్తుతానికి అమల్లో ఉన్న మరే ఇతర చట్టం ద్వారా తప్పనిసరిగా స్వాధీనం చేసుకోవాల్సి ఉంటుంది. అటువంటి సందర్భంలో, టీతో నాటని భూమిలో టీ నాటడానికి అనుమతి కోసం బోర్డుకు దరఖాస్తు చేసుకోవడానికి ఆ భూమి ఉన్న తేయాకు ఎస్టేట్ యజమానికి ఈ సెక్షన్ అధికారం ఇస్తుంది. అందువల్ల టీ చట్టం ఏ భూమిని సేకరించడాన్ని స్పష్టంగా నిషేధించకపోవడమే కాకుండా, తేయాకు తోటల పెంపకం కోసం ఇతర భూమి సేకరించిన స్థలాన్ని భర్తీ చేయడానికి కల్పించిన స్పష్టమైన నిబంధనలలో కూడా ఉంది.

93

తేయాకు చట్టం అభ్యర్థన యొక్క ఆకస్మిక పరిస్థితిని సముపార్జనకు భిన్నంగా ఊహించనప్పటికీ, దీనికి సంబంధించి మనం వేరే నిర్ధారణకు రాలేము, ఎందుకంటే "సేకరణ" అనే పదాన్ని సమగ్ర అర్థంలో ఉపయోగించి ఉండాలి, తద్వారా అభ్యర్థనను కూడా చేర్చాలి. అంతేకాక, ఈ చట్టంలోని నిబంధనలు స్పష్టంగా లేదా అవసరమైన అర్థంతో తేయాకు తోటల పెంపకం కోసం ప్రత్యక్షంగా లేదా యాదృచ్ఛికంగా ఉపయోగించిన భూమిని కోరడాన్ని నిషేధించలేదు. ఈ చట్టం కింద రూపొందించిన నిబంధనలు తేయాకు పరిశ్రమ నియంత్రణకు మాత్రమే వీలు కల్పిస్తాయి తప్ప భూసేకరణ, అభ్యర్థనలపై ఎలాంటి ప్రభావం చూపవు. రెండు చట్టాల తులనాత్మక అధ్యయనం రెండు చట్టాలు వేర్వేరు విషయాలతో వ్యవహరిస్తాయని మరియు వేర్వేరు ప్రయోజనాల కోసం ఆమోదించబడ్డాయి అని స్పష్టమవుతుంది. అస్సాం శాసనసభ ఆమోదించిన చట్టాన్ని మార్చడం, రద్దు చేయడం లేదా సవరించడం అని టీ చట్టాన్ని ఏ అర్థంలోనూ వర్ణించలేము. అందువల్ల ఈ వాదనను తోసిపుచ్చారు.

రెండో వాదనలో కూడా మెరిట్ లేదు.

రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 31(2) ఇలా ఉంది.

> "ప్రజా ప్రయోజనం కోసం తప్ప ఏ ఆస్తిని తప్పనిసరిగా స్వాధీనం చేసుకోకూడదు లేదా కోరకూడదు మరియు అలా సంపాదించిన లేదా కోరిన ఆస్తికి నష్టపరిహారాన్ని అందించే చట్టం యొక్క అధికారం ద్వారా పొదుపు చేయబడదు మరియు పరిహారం మొత్తాన్ని

నిర్ణయిస్తుంది లేదా నష్టపరిహారాన్ని నిర్ణయించాల్సిన మరియు ఇవ్వాల్సిన విధానాన్ని నిర్దేశిస్తుంది; మరియు ఆ చట్టం అందించే పరిహారం సరిపోదనే కారణంతో అటువంటి ఏ చట్టాన్ని ఏ న్యాయస్థానంలోనూ ప్రశ్నించరాదు."

ఈ అధికరణం ప్రకారం, ఒక ఆస్తిని పొందడానికి లేదా కోరడానికి చేసిన చట్టం రెండు పరిస్థితుల ద్వారా షరతులతో ఉంటుంది, అవి: (1) ప్రజా ప్రయోజనం యొక్క ఉనికి మరియు (2) పరిహారం చెల్లింపు. చట్టం పరిహారాన్ని కల్పించి, నష్టపరిహార మొత్తాన్ని నిర్ణయిస్తే లేదా ఏ సూత్రాల ఆధారంగా, ఏ విధంగా నష్టపరిహారాన్ని నిర్ణయించాలో నిర్దేశిస్తే, నష్టపరిహారం యొక్క సమర్ధత సమర్థనీయం కాదు.

94

ఈ చట్టం ఆ షరతులను తీరుస్తుందా అనేది ప్రశ్న. భూమిని కోరిన కేసులో పరిహారానికి సంబంధించిన చట్టంలోని సంబంధిత నిబంధనలు 7వ పేజీలోని 5వ పేజీ ఈ క్రింది విధంగా ఉన్నాయి.

సెక్షన్ 6. (1) సెక్షన్ 3 కింద కోరిన భూమిని సేకరించకపోతే మరియు అభ్యర్థన నుండి విడుదల చేయవలసి వస్తే, అది యజమానికి తిరిగి ఇవ్వబడుతుంది మరియు కలెక్టరు ఆ భూమిని సెక్షన్ 7 (3) కింద గుర్తించిన అటువంటి యజమానికి లేదా ఆసక్తిగల వ్యక్తికి అప్పగిస్తాడు.

సెక్షన్ 7. (3) సెక్షన్ 3 కింద ఏదైనా భూమిని కోరినట్లయితే, అటువంటి వ్యక్తికి మరియు కలెక్టరుకు మధ్య రాతపూర్వకంగా అంగీకరించిన విధంగా, ఆసక్తి ఉన్న ప్రతి వ్యక్తికి నష్టపరిహారం చెల్లించాలి.

(ఎ) అటువంటి భూములను కోరడం;

(బి) అటువంటి భూమికి ఆక్రమణ కాలంలో సంభవించిన నష్టం సహజ కారణాల వల్ల సంభవించిన నష్టం కాకుండా. సెక్షన్ (1) ప్రతి సందర్భంలోనూ కలెక్టరు ఇలా వ్యవహరించాలి.

x xxxxxx

(బి) సెక్షన్ 7లోని సబ్ సెక్షన్ (3) కింద చెల్లించాల్సిన నష్టపరిహారానికి సంబంధించి కలెక్టర్ కు, సెక్షన్ 6 కింద ఏదైనా భూమిని స్వాధీనం చేసుకున్న వ్యక్తికి మధ్య విభేదాలు ఉంటే ఆ విషయాన్ని కోర్టు నిర్ణయానికి పునఃపరిశీలించాలి.

(2) భూ సేకరణ చట్టం, 1894లోని నిబంధనలు, ఉపవిభాగం (1) కింద కోర్టుకు చేసిన ప్రస్తావనకు సంబంధించి 95ను వర్తింపజేయాలి.

ఈ నిబంధనలు అంగీకరించిన నష్టపరిహారాన్ని చెల్లించడానికి మరియు, కలెక్టర్ మరియు వ్యక్తి మధ్య విభేదాల సందర్భంలో అందించడానికి వీలు కల్పిస్తాయి. సెక్షన్.6 ప్రకారం ఏ భూమినైనా ఎవరికి అప్పగిస్తారు, కోర్టుకు రిఫరెన్స్ ఇవ్వాలి. 1894 భూసేకరణ చట్టంలోని నిబంధనలు వర్తిస్తాయని కోర్టుకు నివేదించినా నిబంధనలు వర్తిస్తాయి. రిక్వెస్ట్ విషయంలో 1894 భూసేకరణ చట్టంలో నష్టపరిహారం ఇవ్వడానికి ఎలాంటి సూత్రాలు లేవని, అందువల్ల రిక్వెస్ట్ విషయంలో సబ్-ఎస్ అనే వాదన వినిపిస్తోంది. (2) సెక్షన్ 8 వర్తించదు లేదా నష్టపరిహారం ఏ విధంగా నిర్ణయించాలో చట్టం ఎటువంటి సూత్రాలను నిర్దేశించలేదు. ఈ వాదన ఉప-ఎస్ లో "మ్యూటాటిస్మ్యుటాండిస్" అనే పదాన్ని విస్మరిస్తుంది. (2) ఎస్.8. ఈ పదానికి "వివరాలను తగిన మార్పుతో" అని అర్థం. భూసేకరణ చట్టం కేవలం భూసేకరణకు మాత్రమే వర్తిస్తుంది. స్వాధీనము యజమాని తన భూమిని శాశ్వతంగా కోల్పోతుంది; మరియు అభ్యర్థన అతనిని సమర్పించే హక్కును మాత్రమే హరిస్తుంది. స్వాధీనం. భూమిని కోరిన అవసరం తీరిపోయినప్పుడు, దానిని అతనికి తిరిగి ఇచ్చేలా చేయవచ్చు. సబ్-ఎస్. (2) చట్టంలోని 8వ సెక్షన్ ప్రకారం 1894 భూసేకరణ చట్టంలోని నిబంధనలు, వివరాల్లో తగిన మార్పులు లేదా తగిన మార్పులు కోర్టుకు చేసిన సూచనలకు సంబంధించి వర్తిస్తాయి. భూసేకరణ చట్టంలోని మూడో భాగంలో కోర్టును, దాని ప్రక్రియను ప్రస్తావించాల్సి ఉంటుంది. తగిన మార్పులతో ఆ అధ్యాయంలోని నిబంధనలు. రిక్వెస్ట్ కొరకు నష్టపరిహారానికి సంబంధించి రిఫరెన్స్ కు వర్తించండి. సెక్షన్ 23, 24, 25 ప్రకారం భూమి సేకరించిన వ్యక్తికి ఎంత పరిహారం ఇవ్వాలో నిర్ధారించే సూత్రాలను పొందుపరిచారు. భూమిని సేకరించే విషయంలో నష్టపరిహారం చెల్లించడానికి ఆ సూత్రాలను వర్తింపజేయడంలో మాకు ఎటువంటి ఇబ్బంది కనిపించడం లేదు.

సేకరించిన భూమి విషయంలో, భూమి యొక్క మార్కెట్ విలువను నిర్ధారిస్తారు, భూమిని కోరిన సందర్భంలో, నిర్ణీత కాలానికి తన ఆధీనంలో లేకుండా చేసినందుకు యజమానికి నష్టపరిహారం నిర్ణయించబడుతుంది. ఆ నిబంధనల్లో అంతర్లీనంగా ఉన్న సూత్రాలను వర్తింపజేయడానికి పైన పేర్కొన్న నిబంధనలలో ఉపయోగించిన పదబంధాలలో తగిన మార్పులు చేయవలసి ఉంటుంది. ఉదాహరణకు : భూసేకరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 23 ఇలా చెబుతుంది:

(1) ఈ చట్టం కింద సేకరించిన భూమికి ఇవ్వాల్సిన of.com మొత్తాన్ని నిర్ణయించేటప్పుడు, మొదటిది, సెక్షన్ 4, సబ్ సెక్షన్ (1) కింద నోటిఫికేషన్ వెలువడిన తేదీ నాటికి భూమి మార్కెట్ విలువను కోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి. రెండవది, కలెక్టర్ భూమిని స్వాధీనం చేసుకునే సమయంలో ఆ భూమిలో ఉన్న పంటలు లేదా చెట్లను తీసుకోవడం వల్ల ఆసక్తి ఉన్న వ్యక్తికి కలిగే నష్టం, మూడవది, కలెక్టర్ భూమిని స్వాధీనం చేసుకునే సమయంలో, ఆ భూమిని తన ఇతర భూమి నుండి విడదీయడం వల్ల ఆసక్తి ఉన్న వ్యక్తికి ఏదైనా నష్టం వాటిల్లుతుంది; నాల్గవది, కొలెక్టోర్ భూమిని స్వాధీనం చేసుకునే సమయంలో, ఆసక్తి ఉన్న వ్యక్తి తన ఇతర ఆస్తి, చరాస్తులు లేదా స్థిరాస్తులు, లేదా అతని సంపాదనపై హానికరమైన ప్రభావం చూపినట్లయితే, నష్టం; ఐదవది, కలెక్టరు ఇచ్చిన భూమి పర్యవసానంగా, ఆసక్తిగల వ్యక్తి తన నివాసాన్ని లేదా వ్యాపారాన్ని మార్చుకోవలసి వస్తే, అటువంటి మార్పుకు ఏదైనాయాదృచ్ఛికమైనట్లయితే సహేతుకమైన ఖర్చులు; మరియు 97 ఆరవది, సెక్షన్ 6 కింద డిక్లరేషన్ ప్రచురించే సమయం మరియు కంట్రోలర్ స్వాధీనం చేసుకునే సమయం మధ్య భూమి యొక్క లాభాలు తగ్గడం వల్ల కలిగే నష్టం. భూమి..

(2) పైన పేర్కొన్న విధంగా భూమి యొక్క మార్కెట్ విలువకు అదనంగా, సేకరణ యొక్క తప్పనిసరి స్వభావాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకొని కోర్టు ప్రతి సందర్భంలోనూ అటువంటి మార్కెట్ విలువపై పదిహేను శాతం మొత్తాన్ని ఇవ్వాలి.

"సేకరణ" అనే పదానికి బదులుగా **"అభ్యర్థన"** అనే పదాన్ని చదివి, "భూమి యొక్క మార్కెట్ విలువ" అనే పదాలకు బదులుగా" యజమాని నష్టపోయిన భూమిపై వడ్డీ యొక్క మార్కెట్ విలువ" అనే పదాలను చదివితే, ఈ సెక్షన్ లోని రెండు ఉప విభాగాలు, ఎటువంటి ఇబ్బంది లేకుండా, భూమిని స్వాధీనం చేసుకోవడానికి నష్టపరిహారం నిర్ణయించడానికి వర్తింపజేయవచ్చు. అలాగే, ఇతర విభాగాన్ని కూడా వర్తింపజేయవచ్చు. పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది వాదనను అంగీకరిస్తే, భూసేకరణ విషయంలో నష్టపరిహార సూత్రాలను అది అందిస్తున్నప్పటికీ, రెండు సందర్భాల్లోనూ కోర్టుకు రిఫరెన్స్ ఇచ్చినప్పటికీ, అభ్యర్థన విషయంలో అలా చేయడాన్ని విస్మరిస్తున్నామని చట్టసభలకు ఆపాదిస్తాం. పైన పేర్కొన్న కారణాల వల్ల, మేము ఈ వాదనను తిరస్కరిస్తున్నాము. మరే ఇతర అంశాన్ని లేవనెత్తలేదు. ఫలితంగా పిటిషన్లు 7వ పేజీలో విఫలమై ఖర్చులతో కొట్టి వేయబడతాయి.

పిటిషన్లను కొట్టివేశారు.